

Körmöczy-Kriván Péter ESŐDOBÁLÓ

 ligetmuhely.com/kormoczi-krivan-peter-esodobalo/

Csipa szeme ázik, és vele ázik a sátor is, amit hámoz a szél piszkosul. Nem elég, hogy elvitte a feliratot, amit Csipa még a cirkusz születésekor foltozott össze, a szél az egészet akarja. Csipa lába fázik, mert a cipőket már elvette a csődös autó, hogy licitáljanak rá, állítólag sokat ér a benne érlelt zoknibuké. Csipa feje tétovázik, hogy merre kotródjon, mert kotródni kell, megmondta a csődös autó, de azt még nem csinálta soha. Nem volt még műsoron, és már nem is lesz. Csipa megtöri a szemét, majd lehajol a földre, mert ott fekszik egy szemét. Felveszi, kihajtja, elolvassa, hogy a közelben útjavítókat keresnek. Csipa gondolkodik, az utat nézi és tovább gondolkodik, például arról, hogy felcsap útjavítónak. Valamivel később meg is kapja az ásóját, egyet, az utat, egyet, és a lyukakat, amit inkább nem számol. Csipa meghajol az út porának porondján, és dobja a kavicsot, dobja a kátrányt, jól megtapossa, és eszébe jut a taps, miközben tapos, a taps, ami elmarad, és az út porába ragad. Csipa felnéz az égre, látja, hogy valami lesz, valami, amitől a ruha ázik. Esik az eső darabokban, ezért az útjavítók sátor alá vonulnak, Csipa is. Ott előkerül a cigaretta, ott füstöl a szó, hogy az eső rossz irányban esik, a villám rossz úton jár, és a cigaretta csak ég, dörög az ég. Csipa megméri a sátrat, csak úgy, szemmel, éppen elérnek benne, és a szeme ázni kezd. Talán lyukas a sátor, gondolják a többiek, pont Csipa feje felett, de a sátor nem lyukas, az nem. Csipa nagyot gondol, majd kilép az esőre, jólesik neki, és megfogja az első esőt. Finoman lengeti az ujjai közt, úgy repül egyik ujjról a másikra, hogy az útjavítók csak annyit mondanak, jujjj, mi lesz, ha leesik, talán összetöri magát, de az eső három szaltó után megkapaszkodik, meghajol és megáll. Csipa megfog még egy esőt, majd hármat, felhajtja a feje fölé, a háta mögött elkapja, kinyújtja a kezét, kinyitja az ujjakat, és az útjavítók keresik az esőt, mert az eső eltűnt. Mind az öt. Csipa szája mosolyog, a szeme ázik, tapsol a sátor, és füstben hahotázik.

kép | Pablo Picasso: Harlequin